

PROTEOME MOD KHIM (BIOKNOWLEDGE)
RETTENS DOM (Tredje Afdeling)
19. januar 2005 *

I sag T-387/03,

Proteome Inc., Beverly, Massachusetts (De Forenede Stater), ved barrister M. Edenborough og solicitors C. Jones, A. Brodie og C. Loweth,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved P. Bullock og S. Laitinen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 25. august 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0707/2002-4), og af den afgørelse, der blev truffet den 21. juni 2002 af undersøgeren, hvorved registrering af ordmærket BIOKNOWLEDGE blev afslået,

* Processprog: engelsk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne M. Jaeger og F. Dehousse,
justitssekretær: H. Jung,

under henvisning til stævningen, der blev indgivet til Rettens Justitskontor den
25. november 2003,

under henvisning til svarskriftet, der blev indgivet til Rettens Justitskontor den
13. februar 2004,

og efter retsmødet den 9. september 2004,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- ¹ Den 2. marts 2000 indgav selskabet Proteome Inc. (herefter »sagsøgeren«) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, en EF-varemærkeansøgning til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

- 2 Der er ansøgt om registrering af udtrykket BIOKNOWLEDGE.

- 3 De varer, som registreringsansøgningen vedrører, henhører under klasse 9, 16 og 42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer hver for sig til følgende beskrivelse:
 - Klasse 9: »Fysiske og elektroniske databaser, information vedrørende organismer og computersoftware til søgning, genfindning, kompilering, organisering, styring, analyse, kommunikation og/eller integration af data i og mellem informationslagre i elektronisk form, inklusive computerdatabaser«.

 - Klasse 16: »Tryksager, inklusive vejledninger og manualer vedrørende informationslagre i forbindelse med organismer«.

 - Klasse 42: »Informations- og computervirksomhed, nemlig udvikling og/eller udbydelse af adgang til databaser med information vedrørende organismer og computersoftware i forbindelse hermed«¹.

- 4 Ved skrivelse af 6. juli 2001 meddelte undersøgeren ved Harmoniseringskontoret sagsøgeren, at han var af den opfattelse, at det ansøgte varemærke ikke opfyldte artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94. Undersøgeren oplyste sagsøgeren om, at selskabet havde en frist på to måneder til at fremsætte sine bemærkninger hertil.

1 — Stævning, punkt 3.

- 5 Sagsøgeren fremsatte sine bemærkninger den 31. august 2001.
- 6 Ved afgørelse af 21. juni 2002 afslog undersøgeren varemærkeansøgningen i henhold til artikel 38 i forordning nr. 40/94 under henvisning til samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra b) og c).
- 7 Sagsøgeren indgav derfor i overensstemmelse med artikel 59 i forordning nr. 40/94 en klage til Harmoniseringskontoret.
- 8 Ved afgørelse af 25. august 2003, som blev meddelt sagsøgeren den 15. september 2003 (herefter »den anfægtede afgørelse«), afslog Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret klagen med den begrundelse, at udtrykket BIOKNOWLEDGE er beskrivende for de omhandlede varer og tjenesteydelser og mangler fornødent særpræg.

Parternes påstande

- 9 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Der gives sagsøgeren medhold.

— Fjerde Appellkammers afgørelse annulleres.

- Undersøgerens afgørelse af 21. juni 2002 annulleres.

- EF-varemærkeansøgningen sendes tilbage til Harmoniseringskontoret med henblik på offentliggørelse.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med nærværende sag, sagen for appelkammeret samt for undersøgeren.

10 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 11 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren med sine påstande i den foreliggende sag søger at opnå, at den anfægtede afgørelse annulleres, og at Retten fastslår alle retsvirkningerne heraf. Det bemærkes i øvrigt, at Harmoniseringskontoret under retsmødet har oplyst, at det ikke bestrider, at sagsøgerens påstand om annullation af undersøgerens afgørelse kan antages til realitetsbehandling.

- 12 Med hensyn til realiteten har sagsøgeren gjort tre klagepunkter gældende, som kan sammenfattes i to anbringender. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94².

Det første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94

- 13 Sagsøgerens første anbringende indeholder to led. I det første led har sagsøgeren gjort gældende, at varemærket BIOKNOWLEDGE er for vagt og ubestemt til at give dette udtryk en beskrivende karakter i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser. I det andet led har sagsøgeren anført, at appelkammeret med urette har anvendt sit kendskab til de omhandlede varer og tjenesteydelser ved vurderingen af varemærkets beskrivende karakter.

Spørgsmålet, om udtrykket BIOKNOWLEDGE er vagt og ubestemt

— Parternes argumenter

- 14 Sagsøgeren har anført, at appelkammeret har begået en fejl, der kan sidestilles med den, som blev fastslået i Rettens dom vedrørende udtrykket EASYBANK (Rettens dom af 5.4.2001, sag T-87/00, Bank für Arbeit und Wirtschaft mod KHIM (EASYBANK), Sml. II, s. 1259, præmis 26-33). I lighed med, hvad der blev fastslået i denne dom, er udtrykket BIOKNOWLEDGE for vagt og ubestemt til at give udtrykket en beskrivende karakter i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser.

² — Stævning, punkt 12.

- 15 Desuden er udtrykket »Bioknowledge« blevet opfundet for nyligt og har ikke en klar, generelt fastlagt og anerkendt betydning. Sagsøgeren har heraf sluttet, at nævnte udtryk ikke er beskrivende, navnlig ikke for de omhandlede varer eller tjenesteydelser.
- 16 Sagsøgeren har tilføjet, at ordet »knowledge« under alle omstændigheder ikke kan udgøre et beskrivende element eller en beskrivende bestanddel af udtrykket BIOKNOWLEDGE. Ordet »knowledge« betyder nemlig på engelsk viden eller kendskab, som er opnået gennem erfaring, men også en persons samlede viden eller ydermere den teoretiske eller praktiske forståelse af et emne, et sprog, osv. Efter sagsøgerens opfattelse viser disse forskellige betydninger, at ordet »knowledge« adskiller sig fra ordet »information« og så meget mere fra det medium, som denne information lagres på, eller de midler, hvorved informationen formidles til en bruger³.
- 17 Harmoniseringskontoret, der har støttet sig på Rettens dom af 27. februar 2002, Eurocool Logistik mod KHIM (EUROCOOL) (sag T-34/00, Sml. II, s. 683, præmis 38), er af den opfattelse, at vurderingen af, om et varemærke er beskrivende, kun kan foretages dels i forhold til de omhandlede varer eller tjenesteydelser, dels i forhold til den opfattelse, som den relevante kundekreds har af dem⁴.
- 18 Harmoniseringskontoret har anført, at den berørte kundekreds i den foreliggende sag, når henses til de varer og tjenesteydelser, for hvilke der er ansøgt om registrering, omfatter fagfolk inden for det lægelige eller farmaceutiske område eller inden for andre biovidenskaber og fagfolk fra plejesektoren inden for hele Den Europæiske Union⁵.
- 19 Såfremt denne målgruppe blev konfronteret med udtrykket BIOKNOWLEDGE sammen med de omhandlede varer og tjenesteydelser, ville den — ifølge Harmoniseringskontoret — heraf slutte, at disse var bestemt til at stille biologisk information til rådighed eller ganske enkelt, at der var tale om varer eller tjenesteydelser, der vedrørte biologisk information⁶.

3 — Stævning, punkt 14.

4 — Svarskrift, punkt 11.

5 — Svarskrift, punkt 13.

6 — Svarskrift, punkt 14.

- 20 Desuden betyder ordet »knowledge« også specifikt kendskab til et emne. For så vidt som sagsøgerens varer eller tjenesteydelser udgør kilder til biologisk information eller stiller sådan information til rådighed, er der en klar og direkte forbindelse mellem det ansøgte varemærke og de omhandlede varer og tjenesteydelser⁷.
- 21 Harmoniseringskontoret har i denne forbindelse henvist til opbygningen af det omhandlede ordmærke, der er sammensat af forstavelsen »bio«, som ofte anvendes i dannelsen af sammensatte ord på det videnskabelige og teknologiske område, og af det almindelige engelske ord »knowledge«⁸. Harmoniseringskontoret har tilføjet, at denne opbygning ikke kan opfattes som usædvanlig af de berørte forbrugere, idet den stemmer overens med de engelske regler for sammensætning af ord⁹.
- 22 Hvad angår sagsøgerens argument om, at udtrykket »Bioknowledge« er blevet opfundet for nyligt, har Harmoniseringskontoret anført, at det følger af retspraksis, at den omstændighed, at et udtryk ikke er nævnt i ordbogen, ikke er afgørende, idet det væsentlige er, hvordan ordet opfattes af målgruppen¹⁰.

— Rettens bemærkninger

- 23 Det fremgår af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, at tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne egenskaberne ved den vare eller tjenesteydelse, for hvilken der ansøges om registrering, efter selve deres art anses for uegnede til at opfylde varemærkets funktion som angivelse af oprindelsen, med forbehold af den mulige erhvervelse af fornødent særpræg som følge af brug i henhold til samme forordnings artikel 7, stk. 3. Ved at udelukke sådanne tegn eller angivelser fra registrering som EF-varemærke forfølger artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 det mål af almen interesse, at de tegn og angivelser, der beskriver egenskaber ved de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering, frit skal kunne bruges af alle. Denne bestemmelse er derfor til hinder

7 — Svarskrift, punkt 15.

8 — Svarskrift, punkt 16.

9 — Svarskrift, punkt 17.

10 — Svarskrift, punkt 19.

for, at sådanne tegn og angivelser forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke (jf. Domstolens dom af 23.10.2003, sag C-191/01 P, KHIM mod Wrigley, Sml. I, s. 12447, præmis 30 og 31).

- 24 Ud fra dette perspektiv er de tegn og angivelser, der omhandles i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, dem, der i den normale sprogbrug fra forbrugerens synsvinkel — enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber — kan betegne en vare eller tjenesteydelse som den, der er indgivet til registrering (Domstolens dom af 20.9.2001, sag C-383/99 P, Procter & Gamble mod KHIM, Sml. I, s. 6251, præmis 39). Vurderingen af, om et tegn er beskrivende, kan således kun foretages dels i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser, dels i forhold til den opfattelse, den relevante kundekreds har af dem (Rettens dom af 3.12.2003, sag T-16/02, Audi mod KHIM (TDI), Sml. II, s. 5167, præmis 27).
- 25 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren har anlagt en urigtig fortolkning af den i præmis 14 nævnte EASYBANK-dom, idet sagsøgerens opfattelse er, at »varemærket« BIOKNOWLEDGE i den foreliggende sag i lighed med, hvad der blev fastslået i nævnte dom, er »for vagt og ubestemt« til at give udtrykket en beskrivende karakter i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser.
- 26 I EASYBANK-dommen, jf. ovenfor, præmis 14, anvendte Retten kun ordene »vag« og »ubestemt« for at præcisere forbindelsen mellem betydningen af det pågældende ord og de omhandlede tjenesteydelser. Retten fastslog i den forbindelse, at »forbindelsen mellem på den ene side betydningen af ordet EASYBANK og på den anden side de tjenesteydelser, der kan blive leveret af en sådan onlinebank, er for vag og ubestemt til at give dette udtryk en beskrivende karakter i relation til de nævnte tjenesteydelser« (dommens præmis 31). I denne dom anså Retten således ikke det omhandlede varemærke for at være »for vagt og ubestemt«, som sagsøgeren har anført.

- 27 Det første anbringendes første led vedrører hovedsageligt den omstændighed, at appelkammeret med urette har konkluderet, at det ansøgte varemærke er beskrivende, navnlig for de omhandlede varer og tjenesteydelser. Der skal derfor tages stilling til sagsøgerens klagepunkt i denne forbindelse.
- 28 I den foreliggende sag er det ubestridt — som appelkammeret har anført i den anfægtede afgørelses punkt 11 — at de omhandlede varer og tjenesteydelser er bestemt for fagfolk inden for det lægelige eller farmaceutiske område eller inden for andre biovidenskaber og fagfolk fra plejesektoren.
- 29 Hvad angår udtrykket BIOKNOWLEDGE er det sammensat af forstavelsen »bio« og ordet »knowledge«.
- 30 Forstavelsen »bio« kommer af det græske bios, som betyder »liv«, hvilket appelkammeret med rette har anført i den anfægtede afgørelses punkt 9. Denne bestanddel indgår i mange sammensatte ord, som har en sammenhæng med »livet«. Sat i relation til den relevante kundekreds i denne sag indgår »bio« i sammensætningen af ord, som har en forbindelse med levende organismer (f.eks. »biologi«).
- 31 Hvad angår ordet »knowledge« svarer en af definitionerne herpå — som Harmoniseringskontoret med rette har gjort gældende — til specifikt kendskab til et emne. Sagsøgeren har ikke bestridt denne definition som sådan, men kun den konklusion, som Harmoniseringskontoret har udledt heraf.
- 32 Henset til definitionen af den relevante kundekreds i den foreliggende sag kan sammensætningen af ordene »bio« og »knowledge« for at skabe udtrykket BIOKNOWLEDGE derfor føre til den konklusion, at udtrykket i det mindste har én mulig betydning, nemlig en eller flere specifikke informationer om levende organismer, dvs. informationer vedrørende disse organismer. Det bemærkes i den

forbindelse, at et ordmærke i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 kan udelukkes fra registrering, såfremt det i det mindste i en af dets mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser (dommen i sagen KHIM mod Wrigley, præmis 32).

- 33 Retten har desuden allerede med hensyn til et ord, der indeholder bestanddelen »bio«, fastslået, at »[f]orkortelsen BioID er [...] sammensat af forkortelser, som indgår i referencesprogets ordforråd (dvs. engelsk), den indeholder ikke afvigelser fra dette sprogs regler og er dermed ikke ualmindelig i sin struktur« (Rettens dom af 5.12.2002, sag T-91/01, BioID mod KHIM (BioID), Sml. II, s. 5159, præmis 28). I den foreliggende sag ændrer den omstændighed, at udtrykket BIOKNOWLEDGE består af et enkelt ord, således ikke den relevante kundekreds' mulige opfattelse heraf. Det bemærkes i denne forbindelse, at engelsk også uden for den relevante engelsksprogede kundekreds ofte anvendes i videnskabelige sammenhænge.
- 34 Med hensyn til beskrivelserne af de klasser for varer og tjenesteydelser, som registreringen vedrører, henviser alle til »organismer«, dvs. til en af bestanddelene af det omhandlede udtryk (»bio«). Endvidere omfatter de varer og tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører, enten midler til at lagre informationer, eller varer eller tjenesteydelser, som gør disse informationer tilgængelige. Heraf følger, at de omhandlede varer og tjenesteydelser indeholder informationer om organismer eller gør sådanne informationer tilgængelige.
- 35 Da den relevante kundekreds består af fagfolk inden for biovidenskab og plejesektoren, fastslås, at den forbindelse, der er mellem dels den mulige betydning af udtrykket BIOKNOWLEDGE, jf. præmis 32 ovenfor, dels de omhandlede varer og tjenesteydelser, hverken er for vag eller for ubestemt. Derimod er der, set med den relevante kundekreds' øjne, en tilstrækkelig direkte og konkret sammenhæng mellem betydningen af dette udtryk og de omhandlede varers og tjenesteydelsers kendetegn.

- 36 Da ordet »knowledge« ifølge definitionen i præmis 32 endvidere ikke klart kan adskilles fra ordet »information«, kan det — som anført af sagsøgeren — endnu mindre adskilles fra det medium, hvori informationerne lagres.
- 37 Endelig indeholder udtrykket BIOKNOWLEDGE, således som det fremgår af registreringsansøgningen, ikke andre bestanddele eller andre oplysninger, som kan påvirke denne konklusion. Det samme gælder for præsentationen eller sammensætningen af de ord, som udgør dette udtryk.
- 38 Sagsøgerens argument, hvorefter udtrykket BIOKNOWLEDGE er et for nyligt opfundet udtryk, som dermed ikke har en klar, generelt fastlagt og anerkendt betydning, må i den henseende forkastes.
- 39 Hvad angår et udtryks fornødne særpræg udgør den omstændighed, at to ord sættes sammen — uden nogen grafisk eller semantisk ændring — ingen yderligere egenskab, hvorved tegnet i sin helhed bliver egnet til at adskille sagsøgerens tjenesteydelser fra andre virksomheders. Den omstændighed, at ordet ikke er nævnt i ordbøgerne som sådan — hvad enten det skrives i ét ord eller ikke — ændrer ikke denne bedømmelse (Rettens dom af 12.1.2000, sag T-19/99, DKV mod KHIM (COMPANYLINE), Sml. II, s. 1, præmis 26, og af 26.10.2000, sag T-345/99, Harbinger mod KHIM (TRUSTEDLINK), Sml. II, s. 3525, præmis 37).
- 40 Som tidligere anført (i præmis 33 ovenfor) har Retten med hensyn til forkortelsen BioID fastslået, at dette ord, som er sammensat af flere bestanddele, ikke indeholder afvigelser fra det engelske sprogs leksikale regler og dermed ikke er ualmindeligt i sin struktur.

- 41 Som Harmoniseringskontoret i den foreliggende sag med rette har anført, kan de berørte forbrugere ikke opfatte opbygningen af udtrykket BIOKNOWLEDGE som ualmindelig, da den er i overensstemmelse med de engelske regler for sammensætning af ord. Dette gælder så meget mere, som den relevante kundekreds omfatter fagfolk, der er vant til at anvende de to ord, som danner udtrykket BIOKNOWLEDGE. Selv om dette udtryk som anført af sagsøgeren er blevet opfundet for nyligt har det en mulig betydning, som er tilstrækkelig klar for den relevante kundekreds, og som gør det muligt at betegne de omhandlede varers og tjenesteydelsers væsentligste kendetegn.
- 42 Heraf følger, at udtrykket BIOKNOWLEDGE er beskrivende for de varer og tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører. Appellammeret har derfor ikke begået en retlig fejl, da det fastslog, at dette udtryk i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 kunne tjene til at betegne de væsentligste kendetegn for de i varemærkeansøgningen omhandlede varer og tjenesteydelser, set med den relevante kundekreds' øjne.
- 43 Det første anbringendes første led må derfor forkastes.

Spørgsmålet, om appellammeret har anvendt sit kendskab til varer og tjenesteydelser urigtigt

— Parternes argumenter

- 44 Sagsøgeren har anført, at appellammeret har anvendt sit kendskab til de ansøgte varer og tjenesteydelser ved vurderingen af, om udtrykket BIOKNOWLEDGE var omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.

- 45 En sådan vurdering post facto kan ifølge sagsøgeren ikke accepteres, idet dette kendskab supplerer den information, som ordmærket indeholder. Uden dette kendskab ville det ikke have været muligt for appelkammeret at konkludere, at udtrykket indeholdt beskrivende tegn eller informationer¹¹.
- 46 Sagsøgeren har tilføjet, at selv om det kriterium, som appelkammeret har anvendt, var korrekt, så indeholdt tegnet BLOKNOWLEDGE under alle omstændigheder ingen klar og entydig information om de tilbudte varers og tjenesteydelsers væsentligste kendetegn (i modsætning til, hvad der er anført i den anfægtede afgørelses punkt 13)¹².
- 47 Harmoniseringskontoret har heroverfor gjort gældende, at sagsøgeren har glemt det grundlæggende princip, hvorefter vurderingen af, om et tegn er beskrivende, kun kan foretages i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser. Appelkammeret har derfor langt fra misbrugt sit kendskab til beskrivelsen af varerne og tjenesteydelserne for at nå til en forudindtaget vurdering, men har anvendt et korrekt kriterium ved vurderingen af, om udtrykket var beskrivende i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser¹³.

— Rettens bemærkninger

- 48 Som tidligere anført vedrørende anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 kan vurderingen af, om et tegn er beskrivende, kun foretages dels i forhold til de omhandlede varer og tjenesteydelser, dels i forhold til den opfattelse, den relevante kundekreds har af dem (TDI-dommen, præmis 27).

11 — Stævning, punkt 17.

12 — Stævning, punkt 18.

13 — Stævning, punkt 22.

- 49 I modsætning til det af sagsøgeren anførte har appelkammeret således med rette i det konkrete tilfælde henvist til de omhandlede varer og tjenesteydelser i forbindelse med vurderingen af, om der skulle gives afslag på registrering af udtrykket BIOKNOWLEDGE i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.
- 50 Med hensyn til sagsøgerens argument om, at tegnet BIOKNOWLEDGE ikke indeholder nogen klar og entydig information om de tilbudte varers og tjenesteydelsers væsentligste kendetegn, leder begrundelsen for det første anbringendes første led til den konklusion, at der derimod set med den relevante kundekreds' øjne er en tilstrækkelig direkte og konkret sammenhæng mellem betydningen af udtrykket BIOKNOWLEDGE og de omhandlede varers og tjenesteydelsers kendetegn. Følgelig må det argument, som sagsøgeren har fremført i denne forbindelse, tillige forkastes.
- 51 Af disse grunde kan det første anbringendes andet led ikke tiltrædes, og det første anbringende må derfor forkastes i sin helhed.

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

- 52 Da det første anbringende er blevet forkastet, og da det er tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer, der opregnes i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 40/94, finder anvendelse for, at det pågældende tegn ikke kan registreres som EF-varemærke (Domstolens dom af 19.9.2002, sag C-104/00 P, DKV mod KHIM, Sml. I, s. 7561, præmis 29), er det ufornuddent at tage stilling til sagsøgerens andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- 53 Heraf følger, at Harmoniseringskontoret må frifindes.

Sagens omkostninger

- 54 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEEN (Tredje Afdeling)

- 1) **Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.**
- 2) **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Azizi

Jaeger

Dehousse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 19. januar 2005.

H. Jung

J. Azizi

Justitssekretær

Afdelingsformand